

ข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
ว่าด้วยวินัยนักศึกษา
พ.ศ. ๒๕๖๖

โดยที่เป็นการสมควรให้มีข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ว่าด้วยวินัยนักศึกษา เพื่อเป็นข้อปฏิบัติในการรักษาความประพฤติ และการปฏิบัติหน้าที่ของนักศึกษา

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ (๒) แห่งพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๕๐ ประกอบกับมติสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๒๓ เดือนมีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๖ จึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ว่าด้วยวินัยนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๖”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“สถาบัน” หมายความว่า สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

“สภาสถาบัน” หมายความว่า สภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

“คณะ” หมายความว่า คณะที่จัดการศึกษาระดับอนุปริญญาและระดับปริญญาตรี สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

“วิทยาลัย” หมายความว่า วิทยาลัยที่จัดการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระดับอนุปริญญา และระดับปริญญาตรี สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

“คณบดี” หมายความว่า คณบดีของคณะที่จัดการศึกษาระดับอนุปริญญาและระดับปริญญาตรี สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการวิทยาลัยที่จัดการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระดับอนุปริญญาและระดับปริญญาตรี สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

“อาจารย์ที่ปรึกษา” หมายความว่า ครูหรืออาจารย์ประจำที่ได้รับแต่งตั้งให้ทำหน้าที่เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาของนักศึกษา

“นักศึกษา” หมายความว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระดับอนุปริญญา และระดับปริญญาตรี สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ข้อ ๔ ให้อธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์รักษาการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้ และให้มีอำนาจออกประกาศหรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการตามข้อบังคับนี้ รวมทั้งตีความและวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็น สภาสถาบันอาจมีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของกรรมการสภาสถาบันทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ ให้งดใช้ข้อบังคับนี้ทั้งหมดหรือบางส่วนได้

หมวด ๑
วินัยและการรักษาวินัย

ข้อ ๕ นักศึกษาต้องรักษาวินัยโดยกระทำการหรือไม่กระทำการตามที่กำหนดไว้ในหมวดนี้ โดยเคร่งครัดอยู่เสมอ

ข้อ ๖ นักศึกษาต้องปฏิบัติตนเพื่อรักษาวินัย ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องรักษาไว้ซึ่งความสามัคคี ความสงบเรียบร้อย ชื่อเสียง และเกียรติคุณของสถาบัน ไม่ก่อเหตุวุ่นวาย ทะเลาะวิวาท ทำร้ายร่างกาย หรือทำลายทรัพย์สินของคณะ วิทยาลัย หรือสถาบัน หรือของบุคคลอื่น

(๒) ต้องประพฤติตนเป็นสุภาพชน ไม่ประพฤติในสิ่งที่ยาจนามาซึ่งความเสื่อมเสียหรือเสียหาย แก่ตนเอง หรือบุคคลอื่น

(๓) ต้องปฏิบัติตามหลักศีลธรรม จริยธรรม และวัฒนธรรมอันดีงามของสังคมไทย

(๔) ต้องแต่งกายด้วยเครื่องแบบ หรือแต่งกายสุภาพเรียบร้อยตามที่คณะ วิทยาลัย หรือสถาบันกำหนด

(๕) ต้องแสดงบัตรประจำตัวนักศึกษา เมื่ออาจารย์หรือเจ้าหน้าที่ขอตรวจสอบ

(๖) ต้องเชื่อฟังและปฏิบัติตามคำแนะนำ สั่งสอน หรือตักเตือนของอาจารย์ และเจ้าหน้าที่ของคณะ วิทยาลัย หรือสถาบัน

(๗) ต้องไม่เสพหรือนำเข้ามาซึ่งเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ยาเสพติด หรือสิ่งมีนเมา ในคณะ วิทยาลัย หรือสถาบัน

(๘) ต้องไม่สูบบุหรี่ภายในบริเวณคณะ วิทยาลัย หรือสถาบัน เว้นแต่ในบริเวณสถานที่ที่จัดไว้ให้

(๙) ต้องไม่ประพฤติผิด หรือกระทำความเสื่อมเสียในทางชู้สาว

(๑๐) ต้องไม่อยู่ในบริเวณคณะ วิทยาลัย หรือสถาบันเกินเวลาที่กำหนด เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นกรณีไป

(๑๑) ต้องไม่แสดงออก กล่าวด้วยวาจา ข้อความ สิ่งพิมพ์ ภาพวาด หรือกระทำการใด ๆ ในสื่อทุกชนิดทั้งทางตรงและทางอ้อม เพื่อโฆษณาหรือเผยแพร่ข้อมูลที่ทำให้คณะ วิทยาลัย หรือสถาบัน หรือบุคคลอื่นเสียหาย

ข้อ ๗ นักศึกษากระทำการดังต่อไปนี้ ถือว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

(๑) เล่นการพนัน หรือกระทำการใด ๆ ที่เกี่ยวกับการพนันหรือมีส่วนเกี่ยวข้องข้องสนับสนุน การพนันที่ผิดกฎหมายทุกชนิด ทั้งนี้ โดยได้กระทำเป็นอาชญา

(๒) กระทำการใด ๆ ที่เข้าข่ายเป็นการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดที่มีโทษทางอาญา

(๓) กระทำการใด ๆ ที่เข้าข่ายเป็นการกระทำความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินที่มีโทษทางอาญา ซึ่งเป็นกระทำความผิดอาชญาอย่างร้ายแรง

(๔) กระทำการใด ๆ โดยแอบอ้างชื่อคณะ วิทยาลัย หรือสถาบัน อันเป็นการเสื่อมเสีย แก่คณะ วิทยาลัย หรือสถาบันอย่างร้ายแรง

(๕) กระทำการใด ๆ แก่ทรัพย์สินของคณะ วิทยาลัย หรือสถาบันโดยเจตนา เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง

(๖) ครอบครองหรือนำอาวุธปืน หรือสิ่งอันตรายร้ายแรงเข้ามาในคณะ วิทยาลัย หรือสถาบัน ซึ่งอาจเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่ชีวิตและทรัพย์สินของผู้อื่น

(๗) กระทำการลามก อนาจาร หรือกระทำความผิดเกี่ยวกับเพศ หรือประพฤติดิสัยธรรม อันดื้อนเป็นเหตุให้เสื่อมเสียแก่ตนเอง คณะ วิทยาลัย หรือสถาบันอย่างร้ายแรง

(๘) ทำร้ายร่างกายผู้อื่นอันเป็นเหตุให้มีผู้ได้รับอันตรายสาหัส หรือถึงแก่ความตาย หรือเป็นเหตุให้เสื่อมเสียต่อตนเอง คณะ วิทยาลัย หรือสถาบันอย่างร้ายแรง

(๙) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ

(๑๐) ทุจริตในการสอบของคณะ วิทยาลัย หรือหน่วยงานอื่น ทั้งที่เป็นของรัฐหรือเอกชน

(๑๑) จัดทำ เผยแพร่ หรือมีไว้ครอบครองซึ่งสื่อ สิ่งพิมพ์ สิ่งวาด หรือสิ่งเขียน หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรือกระทำการอื่นใด อันอาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่คณะ วิทยาลัย สถาบัน สังคม หรือประเทศชาติอย่างร้ายแรง

(๑๒) ปลอมลายมือชื่อบุคคลอื่น ปลอมเอกสารหรือแก้ไขข้อความในเอกสารที่แท้จริง หรือใช้เอกสารเช่นว่านั้นเป็นหลักฐานต่อคณะ วิทยาลัย หรือสถาบัน อันอาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่คณะ วิทยาลัย หรือสถาบันอย่างร้ายแรง

(๑๓) กระทำการใด ๆ ที่นำมาซึ่งความเสื่อมเสียแก่เกียรติศักดิ์ความเป็นนักศึกษาของคณะ วิทยาลัย หรือสถาบันอันเป็นการเสื่อมเสียแก่คณะ วิทยาลัย หรือสถาบันอย่างร้ายแรง

(๑๔) เป็นผู้กระทำความผิดหรือมีส่วนเกี่ยวข้องกับคดีความมั่นคง

(๑๕) กระทำการใด ๆ อันเป็นการฝ่าฝืนต่อระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนด ประกาศ หรือคำสั่งอื่นใดของคณะ วิทยาลัย หรือสถาบันโดยจงใจและก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง

หมวด ๒

โทษและการพิจารณาโทษทางวินัยของนักศึกษา

ข้อ ๘ นักศึกษาผู้ใดกระทำความผิดวินัยตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ ต้องได้รับโทษทางวินัย เว้นแต่มีเหตุให้งดโทษตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้

โทษทางวินัยมี ๖ สถาน คือ

(๑) ว่ากล่าวตักเตือน

(๒) ทำทัณฑ์บน

(๓) ตัดสิทธิการสอบในบางรายวิชา หรือทุกรายวิชา ในภาคการศึกษานั้น ๆ

(๔) พักการศึกษา มีกำหนดไม่เกินหนึ่งปีการศึกษา

(๕) ไม่เสนอชื่อเพื่อขออนุมัติให้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร เป็นเวลาไม่เกินหนึ่งปีการศึกษา

(๖) ให้พ้นสภาพจากการเป็นนักศึกษา

ข้อ ๙ นักศึกษาผู้ใดกระทำผิดวินัยและควรถูกลงโทษตามข้อ ๘ (๑) และ (๒) คณะหรือวิทยาลัยอาจมีคำสั่งให้รอกการลงโทษไว้ก่อน หรือให้ทำกิจกรรมเพื่อให้โอกาสนักศึกษาปรับเปลี่ยนพฤติกรรม หรือกลับตัวภายในระยะเวลาที่กำหนดแต่ต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่มีคำสั่ง และให้กำหนดเงื่อนไข เพื่อคุ้มครองสิทธิของนักศึกษาผู้นั้นด้วย ทั้งนี้ โดยให้คำนึงถึงประวัติ ความประพฤติ ภาวะแห่งจิตใจ และสภาพแวดล้อมของผู้นั้น หรือสภาพความผิด หรือเหตุอื่นอันควรปรานี

ข้อ ๑๐ นักศึกษาผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ลงโทษตามข้อ ๘ (๓) (๔) (๕) และ (๖) ตามควรแก่กรณี

นักศึกษาผู้ใดกระทำผิดวินัยและถูกลงโทษตามข้อ ๘ (๓) (๔) และ (๕) หากนักศึกษาผู้นั้นสำนึกผิด และยื่นคำร้องขอบรรเทาโทษต่อคณะหรือวิทยาลัยเพื่อขอบรรเทาโทษ คณะหรือวิทยาลัยอาจมีคำสั่งลดโทษ ลดเวลาการลงโทษ หรือยกโทษ และให้นักศึกษาเข้าร่วมโครงการพัฒนาตนเอง หรือบำเพ็ญประโยชน์สาธารณะ หรือปฏิบัติงานให้กับคณะ วิทยาลัย หรือส่วนราชการภายในสถาบัน ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงประวัติ ความประพฤติ ภาวะแห่งจิตใจ และสภาพแวดล้อมของผู้นั้น หรือสภาพความผิด หรือเหตุอื่นอันควรปรานี

ข้อ ๑๑ ในกรณีการกระทำผิดวินัย มีสาเหตุมาจากความผิดปกติทางจิตใจ หรือปัญหาสำคัญประการอื่น คณะหรือวิทยาลัยอาจนำความเห็นของนักสังคมสงเคราะห์ นักจิตวิทยา หรือจิตแพทย์ มาประกอบการบรรเทาโทษหรืองดโทษก็ได้

ข้อ ๑๒ การลงโทษนักศึกษาให้ลงโทษโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อการอบรมสั่งสอน ให้นักศึกษารู้สำนึกในความผิดและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมไปในทางที่ดี

ห้ามลงโทษนักศึกษาด้วยวิธีการรุนแรง หรือกลั่นแกล้ง หรือลงโทษด้วยความโกรธ หรือความพยาบาท โดยคำนึงถึงอายุ และความร้ายแรงแห่งการกระทำของนักศึกษาประกอบการลงโทษด้วย

หมวด ๓

การดำเนินการทางวินัย

ข้อ ๑๓ การดำเนินการทางวินัยแก่นักศึกษา ซึ่งมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย ให้สอบสวนเพื่อให้ได้ความจริงและยุติธรรมโดยรวดเร็ว

ข้อ ๑๔ นักศึกษาผู้ใดถูกกล่าวหา โดยมีหลักฐานตามสมควรว่าได้กระทำผิดวินัย หรือความปรากฏว่านักศึกษาผู้ใดกระทำความผิดและมีการสืบสวนข้อเท็จจริงเบื้องต้นแล้ว ให้คณบดี หรือผู้อำนวยการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยนักศึกษาโดยพลัน

ข้อ ๑๕ ให้คณะกรรมการสอบสวนวินัยนักศึกษาที่ได้รับแต่งตั้งตามข้อ ๑๔ ประกอบด้วย

(๑) รองคณบดีหรือรองผู้อำนวยการ เป็นประธานกรรมการ

(๒) อาจารย์ที่ปรึกษาของนักศึกษาที่ถูกกล่าวหา จำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการ

(๓) อาจารย์ประจำ จำนวนสองคน เป็นกรรมการ

(๔) อาจารย์ประจำหรือเจ้าหน้าที่ของคณะหรือวิทยาลัย จำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการ

และเลขานุการ

ในกรณีจำเป็นจะให้ผู้ช่วยเลขานุการจำนวนไม่เกินสองคนด้วยก็ได้

ในกรณีที่นักศึกษาต่างคณะหรือวิทยาลัยถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยร่วมกัน ให้คณบดีหรือผู้อำนวยการพิจารณาร่วมกันในการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยนักศึกษา

ข้อ ๑๖ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวน และสรุปสำนวนพร้อมความเห็น โดยไม่ชักช้า ทั้งนี้ให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวัน นับตั้งแต่วันที่ประธานกรรมการสอบสวนได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้ง

ในกรณีที่มีความจำเป็นคณะกรรมการสอบสวนอาจเสนอขอขยายระยะเวลาการสอบสวน จากผู้มีอำนาจแต่งตั้งได้ครั้งละไม่เกินสามสิบวันแต่ต้องไม่เกินสองครั้ง

ข้อ ๑๗ ให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งข้อเท็จจริงที่มีการกล่าวหาว่านักศึกษากระทำความผิด ฐานความผิดทางวินัยและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องเท่าที่มีให้นักศึกษาผู้ถูกกล่าวหาทราบ รวมทั้งแจ้งสิทธิ แก่นักศึกษาผู้ถูกกล่าวหาว่ามีสิทธิที่จะชี้แจงและนำพยานหลักฐานมาแก้ข้อกล่าวหาได้

ข้อ ๑๘ นักศึกษาผู้ถูกกล่าวหาที่มีสิทธิชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเป็นหนังสือต่อคณะกรรมการ สอบสวนภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งตามข้อ ๑๗

ข้อ ๑๙ นักศึกษาผู้ใดกระทำความผิดวินัยที่มีใช้ความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้คณะกรรมการ สอบสวนพิจารณาให้ความเห็น และรายงานต่อผู้สั่งแต่งตั้งตามข้อ ๑๔ เพื่อพิจารณาสั่งลงโทษตามข้อ ๘ (๑) หรือ (๒) เป็นหนังสือตามความเหมาะสมแก่กรณีแห่งความผิด แล้วให้ผู้สั่งแต่งตั้งรายงานให้อธิการบดีทราบ โดยไม่ชักช้า

ข้อ ๒๐ นักศึกษาผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้คณะกรรมการสอบสวนพิจารณา ให้ความเห็นและรายงานผลการสอบสวนต่อผู้สั่งแต่งตั้งเพื่อเสนออธิการบดีพิจารณาสั่งลงโทษตามข้อ ๘ (๓) (๔) (๕) และ (๖) ตามความร้ายแรงแห่งกรณีความผิด

การสั่งลงโทษตามข้อ ๘ (๓) และ (๔) อธิการบดีอาจมอบอำนาจให้คณบดีหรือผู้อำนวยการ เป็นผู้สั่งลงโทษแทนก็ได้

ข้อ ๒๑ การลงโทษนักศึกษาที่กระทำความผิดวินัยตามข้อ ๘ (๓) (๔) (๕) และ (๖) ให้ทำเป็นคำสั่ง ของสถาบัน และมีหนังสือแจ้งคำสั่งลงโทษพร้อมแจ้งสิทธิในการอุทธรณ์ตามข้อ ๒๗ และข้อ ๒๘ ให้นักศึกษาทราบ และแจ้งให้บิดา มารดา หรือผู้ปกครองของนักศึกษาผู้นั้นทราบด้วย

ในกรณีที่คณบดีหรือผู้อำนวยการเป็นผู้สั่งลงโทษแทนอธิการบดี ก็ให้ทำเป็นคำสั่งของคณะ หรือวิทยาลัย แล้วแต่กรณี

หมวด ๔

การอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์

ข้อ ๒๒ ให้มีคณะกรรมการอุทธรณ์วินัยนักศึกษาคณะหนึ่ง ซึ่งอธิการบดีแต่งตั้ง ประกอบด้วย

- (๑) รองอธิการบดีซึ่งอธิการบดีมอบหมาย เป็นประธานกรรมการ
- (๒) ผู้แทนสภาคณาจารย์และบุคลากร จำนวนสองคน เป็นกรรมการ
- (๓) ผู้อำนวยการกองกิจการนักเรียนนักศึกษา เป็นกรรมการ
- (๔) ผู้อำนวยการกลุ่มนิติการ เป็นกรรมการและเลขานุการ

ในกรณีจำเป็นจะให้ผู้ช่วยเลขานุการจำนวนไม่เกินสองคนด้วยก็ได้

ข้อ ๒๓ คณะกรรมการอุทธรณ์วินัยนักศึกษา มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) พิจารณาเรื่องอุทธรณ์วินัยนักศึกษา

(๒) เรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งเอกสารหรือวัตถุใด ๆ มาเพื่อประกอบการพิจารณาได้ตามความจำเป็น

(๓) แต่งตั้งบุคคลหรือคณะบุคคล เพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งซึ่งอยู่ในอำนาจของคณะกรรมการอุทธรณ์ก็ได้

(๔) หน้าที่อื่น ๆ ตามที่สถาบันมอบหมาย

ข้อ ๒๔ การอุทธรณ์ ให้อุทธรณ์ได้สำหรับตนเองเท่านั้น และให้อุทธรณ์ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับทราบหรือถือว่าทราบคำสั่ง

การอุทธรณ์ต้องทำเป็นหนังสือแสดงข้อเท็จจริงและเหตุผลในการอุทธรณ์และแสดงให้เห็นว่าคำสั่งไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสมหรือไม่ได้รับความเป็นธรรมอย่างไร พร้อมลงลายมือชื่อ ส่วนงานที่สังกัด และที่อยู่ของนักศึกษาผู้อุทธรณ์

ในการอุทธรณ์ ถ้านักศึกษาผู้อุทธรณ์ประสงค์จะแถลงการณ์ด้วยวาจาในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการอุทธรณ์ ให้แสดงความประสงค์ไว้ในหนังสืออุทธรณ์ หรือจะทำเป็นหนังสือต่างหากก็ได้ แต่ต้องยื่นหรือส่งหนังสือขอแถลงการณ์ด้วยวาจานั้นต่อประธานกรรมการอุทธรณ์โดยตรง ทั้งนี้ต้องก่อนที่คณะกรรมการอุทธรณ์จะมีคำวินิจฉัย

ข้อ ๒๕ นักศึกษาผู้อุทธรณ์มีสิทธิขอตรวจหรือคัดบันทึกถ้อยคำบุคคล พยานหลักฐานอื่นหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องได้ แต่ทั้งนี้ให้อยู่ในดุลยพินิจของผู้มีคำสั่งลงโทษที่จะอนุญาตหรือจะอนุญาตภายใต้เงื่อนไขข้อใดก็ได้

ข้อ ๒๖ นักศึกษาผู้อุทธรณ์มีสิทธิคัดค้านกรรมการอุทธรณ์คนใดคนหนึ่งหรือหลายคน ถ้าผู้นั้นมีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) รู้เห็นเหตุการณ์ในการกระทำที่อุทธรณ์

(๒) มีส่วนได้เสียในการกระทำที่อุทธรณ์

(๓) มีสาเหตุโกรธเคืองกับนักศึกษาผู้อุทธรณ์

(๔) เป็นคู่สมรส บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือพี่น้องร่วมบิดามารดาหรือร่วมบิดาหรือมารดา กับผู้กล่าวหาหรือผู้มีคำสั่ง

การคัดค้านกรรมการอุทธรณ์นั้น ต้องแสดงข้อเท็จจริงที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านไว้ในหนังสืออุทธรณ์หรือแจ้งเพิ่มเติมเป็นหนังสือก่อนที่คณะกรรมการอุทธรณ์เริ่มพิจารณาเรื่องอุทธรณ์

เมื่อมีเหตุหรือมีการคัดค้านตามวรรคหนึ่ง กรรมการอุทธรณ์ผู้นั้นจะขอถอนตัวไม่ร่วมพิจารณาเรื่องอุทธรณ์นั้นก็ได้ ถ้ากรรมการอุทธรณ์ผู้นั้นมิได้ขอถอนตัวให้ประธานกรรมการอุทธรณ์พิจารณาข้อเท็จจริงที่คัดค้าน หากเห็นว่าข้อเท็จจริงนั้นน่าเชื่อถือ ให้แจ้งกรรมการอุทธรณ์ผู้นั้นทราบและมีให้พิจารณาเรื่องนั้นเว้นแต่ประธานกรรมการอุทธรณ์พิจารณาเห็นว่าการให้กรรมการอุทธรณ์ผู้นั้นร่วมพิจารณาเรื่องดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ยิ่งกว่าเพราะจะทำให้ได้ความเป็นจริงและเป็นธรรม จะอนุญาตให้กรรมการอุทธรณ์ผู้นั้นร่วมพิจารณาอุทธรณ์ก็ได้

ข้อ ๒๗ เพื่อประโยชน์ในการนับระยะเวลาอุทธรณ์ ให้ถือวันที่นักศึกษาผู้ลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งลงโทษเป็นวันทราบคำสั่งลงโทษ

ถ้านักศึกษาผู้ถูกลงโทษไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งลงโทษและผู้แจ้งได้แจ้งคำสั่งลงโทษให้นักศึกษาผู้ถูกลงโทษทราบพร้อมกับมอบสำเนาคำสั่งลงโทษให้นักศึกษาผู้ถูกลงโทษแล้ว ให้ผู้มีหน้าที่แจ้งคำสั่งลงโทษทำบันทึกลงวัน เดือน ปี เวลา และสถานที่แจ้ง และลงลายมือชื่อผู้แจ้งพร้อมทั้งพยานรู้เห็นไว้เป็นหลักฐาน โดยถือวันที่แจ้งนั้นเป็นวันที่นักศึกษาได้รับทราบคำสั่งลงโทษ

ถ้าไม่อาจแจ้งให้นักศึกษาผู้ถูกลงโทษลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งลงโทษได้โดยตรง ให้แจ้งเป็นหนังสือส่งสำเนาคำสั่งลงโทษทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้นักศึกษาผู้ถูกลงโทษ ณ ที่อยู่ของนักศึกษาผู้ถูกลงโทษซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการหรือของสถาบัน โดยส่งสำเนาคำสั่งลงโทษไปให้สองฉบับเพื่อให้นักศึกษาผู้ถูกลงโทษเก็บไว้หนึ่งฉบับ และให้นักศึกษาผู้ถูกลงโทษลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบคำสั่งลงโทษและส่งกลับคืนมาเพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐานหนึ่งฉบับ ในกรณีเช่นนี้เมื่อล่วงพ้นสามสิบวันนับแต่วันที่ปรากฏในใบตอบรับทางไปรษณีย์ลงทะเบียนว่านักศึกษาผู้ถูกลงโทษได้รับเอกสารดังกล่าวหรือมีผู้รับแทนแล้ว แม้ยังไม่ได้รับสำเนาคำสั่งลงโทษฉบับที่ให้นักศึกษาผู้ถูกลงโทษลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบคำสั่งลงโทษกลับคืนมา ให้ถือว่านักศึกษาผู้ถูกลงโทษ ได้รับทราบคำสั่งลงโทษแล้ว

ข้อ ๒๘ การอุทธรณ์ให้ทำเป็นหนังสือถึงอธิการบดีโดยยื่นต่ออธิการบดีโดยตรง หรือยื่นผ่านคณบดี หรือผู้อำนวยการ ที่นักศึกษาผู้อุทธรณ์สังกัดก็ได้

ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์นำหนังสืออุทธรณ์มายื่นด้วยตนเองหรือมอบหมายให้ผู้อื่นมายื่นแทน ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับหนังสือออกใบรับหนังสือให้แก่ผู้ยื่นอุทธรณ์และลงทะเบียนรับหนังสือไว้เป็นหลักฐาน ในวันที่ได้รับหนังสือตามระบบงานสารบรรณของสถาบัน และให้ถือวันที่รับหนังสือตามหลักฐานดังกล่าวเป็นวันยื่นหนังสืออุทธรณ์

ในกรณีที่ส่งหนังสืออุทธรณ์ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ ให้ถือวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางออกใบรับฝากเป็นหลักฐานฝากส่ง หรือวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางประทับตรารับที่ซองหนังสือเป็นวันส่งหนังสืออุทธรณ์

เมื่อได้ยื่นหนังสือหรือส่งหนังสืออุทธรณ์ไว้แล้ว นักศึกษาผู้อุทธรณ์จะยื่นหรือส่งคำแถลงการณ์หรือเอกสารหลักฐานเพิ่มเติมก่อนที่คณะกรรมการอุทธรณ์จะมีคำวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์ก็ได้ โดยยื่นหรือส่งตรงต่อประธานกรรมการอุทธรณ์

ข้อ ๒๙ เมื่อได้รับหนังสืออุทธรณ์ที่ได้ยื่นหรือส่งตามข้อ ๒๘ แล้ว ให้อธิการบดีจัดส่งหนังสืออุทธรณ์พร้อมสำเนาหลักฐานการรับทราบคำสั่งของนักศึกษาผู้อุทธรณ์ สำนักงานการสอบสวน และสำนักงานการดำเนินการทางวินัย และเอกสารที่เกี่ยวข้องไปยังประธานกรรมการอุทธรณ์ภายในเจ็ดวันทำการ นับแต่วันที่ได้รับหนังสือ

ข้อ ๓๐ เรื่องอุทธรณ์ที่จะรับไว้พิจารณาได้ต้องเป็นเรื่องอุทธรณ์ที่ถูกต้องในสาระสำคัญตามข้อ ๒๔ วรรคสอง และให้คณะกรรมการอุทธรณ์พิจารณาโดยเร็ว แต่ทั้งนี้ไม่เกินหกสิบวันนับแต่ได้รับหนังสืออุทธรณ์

ในกรณีที่มีปัญหาว่าเรื่องอุทธรณ์รายใดเป็นเรื่องที่จะรับไว้พิจารณาได้หรือไม่ ให้คณะกรรมการอุทธรณ์เป็นผู้พิจารณาวินิจฉัย แล้วรายงานต่ออธิการบดีโดยเร็ว

ข้อ ๓๑ นักศึกษาผู้อุทธรณ์จะขอถอนเรื่องอุทธรณ์ ก่อนที่คณะกรรมการอุทธรณ์วินิจฉัยเสร็จสิ้นก็ได้ โดยทำเป็นหนังสือยื่นต่อประธานกรรมการอุทธรณ์ เมื่อได้ถอนเรื่องแล้วการพิจารณาอุทธรณ์ให้เป็นอันยุติ

ข้อ ๓๒ การพิจารณาเรื่องอุทธรณ์ ให้คณะกรรมการอุทธรณ์พิจารณาจากสำนวนการสอบสวน หรือการพิจารณาคำเนิการทางวินัยในเบื้องต้น ในกรณีจำเป็นและสมควรอาจขอเอกสารและหลักฐานเพิ่มเติมจากบุคคล คณะ วิทยาลัย หรือหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อประกอบการพิจารณาก็ได้

ในกรณีที่นักศึกษาผู้อุทธรณ์ขอแถลงการณ์ด้วยวาจา หากคณะกรรมการอุทธรณ์พิจารณาเห็นว่า การแถลงการณ์ด้วยวาจาไม่จำเป็นแก่การพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ จะให้งดการแถลงการณ์ด้วยวาจาก็ได้

ในกรณีที่นัดให้นักศึกษาผู้อุทธรณ์มาแถลงการณ์ด้วยวาจาต่อคณะกรรมการอุทธรณ์ ให้แจ้งผู้ออกคำสั่งลงโทษทราบด้วยว่า ถ้าประสงค์จะแถลงแก้ก็ให้มาแถลงต่อที่ประชุมในครั้งนั้นได้ ทั้งนี้ให้แจ้งล่วงหน้าตามควรแก่กรณี และเพื่อประโยชน์ในการแถลงแก้ดังกล่าวให้ผู้ออกคำสั่งลงโทษหรือผู้แทนเข้าฟังคำแถลงการณ์ด้วยวาจาของนักศึกษาผู้อุทธรณ์ได้

ข้อ ๓๓ เมื่อคณะกรรมการอุทธรณ์ได้พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์แล้วเสร็จ ให้มีมติเสนออธิการบดีเพื่อพิจารณามีคำสั่ง ดังนี้

(๑) ถ้าเห็นว่าคำสั่งถูกต้องเหมาะสมกับความผิดแล้ว ให้ยกอุทธรณ์

(๒) ถ้าเห็นว่าคำสั่งไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมกับความผิดประการใดให้มีคำสั่งแก้ไขเปลี่ยนแปลง ให้ถูกต้องและเหมาะสม แต่จะเพิ่มโทษหนักขึ้นไม่ได้

(๓) ถ้าเห็นว่าสมควรดำเนินการโดยประการอื่นเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมและถูกต้องตามกฎหมาย ให้ดำเนินการได้ตามควรแก่กรณี

ในกรณีที่มีนักศึกษาถูกคำสั่งลงโทษในการกระทำที่ได้กระทำร่วมกัน และเป็นความผิดในเรื่องเดียวกัน โดยมีพฤติการณ์แห่งการกระทำอย่างเดียวกัน เมื่อนักศึกษาคนใดคนหนึ่งใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งลงโทษดังกล่าว และผลการพิจารณาเป็นคุณแก่นักศึกษาผู้อุทธรณ์ แม้นักศึกษาคนอื่นจะไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์หากพฤติการณ์ของนักศึกษาที่ไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์เป็นเหตุในลักษณะเดียวกันกับกรณีของนักศึกษาผู้อุทธรณ์แล้ว ให้มีมติให้นักศึกษาที่ไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ได้รับการพิจารณา ให้มีผลในทางที่เป็นคุณเช่นเดียวกับนักศึกษาผู้อุทธรณ์ด้วย

คำสั่งอธิการบดีให้เป็นที่สุด

ข้อ ๓๔ เมื่ออธิการบดีได้มีคำสั่งตามข้อ ๓๓ แล้ว ให้แจ้งนักศึกษาผู้อุทธรณ์ คณะ วิทยาลัย หรือผู้เกี่ยวข้องทราบโดยเร็ว

ข้อ ๓๕ ในกรณีที่อธิการบดี เป็นผู้ออกคำสั่งลงโทษนักศึกษาตามข้อ ๒๐ และข้อ ๒๑ ให้คณะกรรมการอุทธรณ์เสนอนายกสภาสถาบันเพื่อมีคำสั่งตามข้อ ๓๓ และดำเนินการตามข้อ ๓๔ โดยให้คำสั่งของนายกสภาสถาบันเป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ เดือนเมษายน พ.ศ. ๒๕๖๖

สำเนาถูกต้อง

นางสาว เต็มดวง ศิริรัตนเวทิน

(นางสาวเต็มดวง ศิริรัตนเวทิน)
ผู้อำนวยการกองกิจการนักเรียนนักศึกษา

(ศาสตราจารย์กิตติคุณบวรศักดิ์ อูวรรณโณ)

นายกสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์